

μονή

μονή, η, ουσ. [<αρχ. μονή <μένω], η μονή·

- οι αιώνιες μονές, η μετά θάνατον ζωή, ο άλλος κόσμος: «όλους μας περιμένουν οι αιώνιες μονές»·

- πήγε στις αιώνιες μονές, πέθανε: «πήγε στις αιώνιες μονές ο άνθρωπος κι ησύχασε απ' τα βάσανα της ζωής».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας